

Panium - Dört Numara

Bir İttifak

Jeff Pippenger

2025-03-04

Panium tarihinde, Antiochus Magnus ile Makedonyalı Philip arasında bir ittifak kuruldu. Savaş, doğrudan çocuk kral Ptolemy V'e karşı Antiochus tarafından yürütüldü; Philip ise, krallığın diğer kısımlarındaki savaşlarıyla, başka orduların Mısırlı çocuk kralın yardımına gelmesini engellemesi bakımından katkıda bulundu. Bu, Mısır'ın çocuk kralı tarafından tipolojik olarak temsil edilen (çocuk, peygamberî anlamda son nesli ifade eder) güneyin son kralı Putin'in, Panium'da Ptolemy V'i yenen Antiochus Magnus olarak temsil edilen Trump tarafından—tıpkı 1989'da Sovyetler Birliği'ni yenen Reagan gibi—yenilgiye uğratıldığı anlamına gelir.

Philip, "atları seven biri" anlamına gelir ve "atlar" hem askerî hem de iktisadî kudreti simgeler. Atlar savaş arabalarını çeker ve askerler onlara biner; ayrıca atlar malları pazara taşır. "Atlar", "savaş arabaları, gemiler ve atlılar"ın bir sembolüdür; bu, kırkıncı ayette belirtildiği üzere, Amerika Birleşik Devletleri'nin kuzeyin kralıyla vekâlet ilişkisi içindeki birincil sembolüdür.

Trump'ın müttefiki, Makedonyalı Filip ve Tetrark Hirodes Filip'te iki tipolojik karşılık bulur. İster Tetrark Hirodes Filip ister Makedonyalı Filip söz konusu olsun, simge, kendisine sırasıyla Sezar ya da Antiokhos tarafından sağlanan iktidarı seven birini tanımlar. Filip atları sever ve Filiplerden biri Makedonyalıydı; Makedonya, Büyük İskender'in krallığında merkezî ve kurucu bir rol üstlenmişti.

Makedonya, onun anavatanıydı; babası II. Filip'ten miras aldığı krallık ve geniş imparatorluğunun sıçrama tahtasıydı. Yunanistan'ın kuzeyinde yer alan Makedonya, Büyük İskender'in doğup (Pella'da, MÖ 356) büyüdüğü siyasi ve askeri çekirdek olarak öne çıkıyordu ve fetihlerini besleyen başlangıçtaki kaynakları, insan gücünü ve örgütsel yapıyı sağladı. Özünde Makedonya, Büyük İskender'in krallığının çekirdeğiydi: başlangıç noktası, askeri gücünün itici gücü ve imparatorluğu sınırlarının çok ötesine genişlerken bile onun bir Makedon kralı olarak kimliğini sağlamlaştıran bölge.

Makedonya, İskender'in dörde bölünmüş krallığının kuzey bölgesini temsil eder. Dolayısıyla, Filipuslardan biri Tetrark, yani 'dörtte bir'dir; öteki Filipus ise İskender'in eski imparatorluğunun dört rüzgârının 'dörtte biri'dir.

Herod, antlaşmayı reddeden birini temsil eder. Esau, Herod'a uzanan soy hattının atası olarak, ilk doğanlık hakkını reddetti. Seçilmiş bir antlaşma halkının tarihinin en başında Esau, Mesih'in tasdik etmek için öldüğü antlaşmayı reddedenlerin simgesi olur. Tam da Tanrı seçilmiş antlaşma halkını on iki kabileye genişletecekken Esau isyan etti. Eski İsrail'in sonunda, Yahudiler çarmıhta "Sezar'dan başka kralımız yok" dediklerinde, Yahudi ulusu başlangıçta Esau tarafından simgelenenin sonda gelen sembolü haline geldi. Herod'un soy ağacı, Esau'nun soyuyla Yahudilerin soyundan oluşur; başlangıçta isyankâr bir antlaşma ihlalcisiyle ve sonda isyankâr bir antlaşma halkıyla simgelenen bir soy hattıdır.

Büyük Hirodes, Yusuf ile Meryem'in Beytlehem'e gitmelerine yol açan vergileri koydu; onun üç oğlundan biri olan, Büyük Hirodes'in oğlu Hirodes Antipas ise çarmıhın zamanı sırasında hüküm sürdü. Mesih'in yaşamının doğumundan ölümüne uzanan dönemi, simgesel olarak Hirodes ailesi tarafından temsil edilir; böylece tarih, seçilmiş halkın ziyaret zamanı olarak tanımlanır; bu ziyaret de Yahudiler tarafından büyük ölçüde hiç görülmemiştir.

Büyük Hirodes, İsa'nın doğumuna karşılık olarak çocukları öldürdü; böylece Mısır'ın çocukları öldürdüğü Musa'nın doğumu sırasındaki olayları tekrarlamış oldu. İlk çocuk kıyımı, beklenen seçilmiş olanı öldürme girişimiydi ve son çocuk kıyımı da yine beklenen seçilmiş olanı öldürme girişimiydi. Yüz kırk dört bin, Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söyler; peygamberlikte "ezgi" bir deneyimi temsil eder. Yüz kırk dört bin, paralel deneyimler barındıran bir dönemde yaşar. Bu paralellerden biri, 22 Ocak 1973'te ABD'de kürtaja izin veren bir Yüksek Mahkeme kararıyla ortaya çıktı. İzleyen kırk dokuz yıl içinde, federal makamlarca onaylanmış kürtaj yoluyla, yüz kırk dört binin arasına girmeye aday olabilecek yaklaşık 66 milyon kişi katledildi.

Güç, askerî kudreti simgeler:

Ve gördüğüm canavar bir leopar gibiydi; ayakları ayının ayakları gibiydi, ağzı ise aslanın ağzı gibiydi: ve ejderha ona kendi gücünü, tahtını ve büyük yetkiyi verdi. Vahiy 13:2.

Ejderha, yani putperest Roma, papalığa üç şey sağladı: "kendi gücünü, tahtını ve büyük yetkisini." On ikinci ayette yeryüzü canavarı olan ABD, önündeki canavarın bütün "gücünü" kullanıyor olarak tasvir edilir. Yine de ikinci ayetteki "güç" sözcüğü, on ikinci ayette "güç" olarak çevrilen sözcükten farklı bir Yunanca sözcüktür. İkinci ayette "güç" G1722'dir: anlamı "karşısında" (kelimenin tam anlamıyla ya da mecazi olarak): "huzurunda (gözünün önünde)".

On ikinci ayetteki "power" kelimesi başka bir Yunanca kelimedir.

Ve o, birinci canavarın bütün yetkisini onun önünde kullanır ve yeryüzünü ve üzerinde yaşayanları, ölümcül yarası iyileşmiş olan birinci canavara tapınmaya zorlar. Vahiy 13:12.

Buradaki "power" (G1832) sözcüğü, (yetenek anlamında) şu anlama gelir: ayrıcalık, yani devredilmiş nüfuz; otorite, yargı yetkisi, hürriyet, kudret, hak, kuvvet. On ikinci ayetteki "power" kelimesi, yeryüzü canavarının deniz canavarının devredilmiş otoritesi olduğunu belirtmektedir—ABD, deniz canavarının vekilidir. ABD, birinci canavarın devredilmiş yetkisinin tamamını icra eder. İkinci ayette putperest Roma papalığa üç şey verdi. Clovis, 496 yılında Tolbiac Savaşı'nda askerî ve iktisadî kudretini papalığa verdi. Constantine 330 yılında imparatorluğun "makamını" devretti ve Justinian 533'te bir fermanla papayı sapkınların düzelticisi ve kiliselerin başı olarak tanımladı. 496'daki Clovis, 1989'daki Reagan'ın tipolojik karşılığıdır. Reagan, Trump'ın tipolojik karşılığıdır.

Tourslu Gregorius'un aktardığına göre (yaklaşık bir yüzyıl sonra yazmış olan), Clovis savaşı kaybediyordu ve umutsuzluk içinde Katoliklerin tanrısından yardım istedi. Eşi Clotilde, onu paganizmi bırakıp Katolikliğe geçmeye teşvik eden Katolik bir Burgonya prensesiydi. Clovis, kazanırsa Katolikliği benimseyeceğine yemin etti. Şans tersine döndü—ister ilahi müdahale ister askeri strateji sayesinde olsun—ve Clovis Alamanları yenerek krallarını öldürdü ve kuvvetlerini

dağıttı. Yeminine sadık kalarak Katolikliğe geçti ve vaftiz edildi; bunun geleneksel tarihi, 496 yılında Noel Günü'nde Reims'te Piskopos Remigius (Aziz Remi) tarafından gerçekleştiği kabul edilir.

Onun din değiştirmesi bir dönüm noktası teşkil ederek Clovis'i Cermen hükümdarlar arasında ilk Katolik kral yaptı (Ari Hıristiyan Vizigotlar ya da Ostrogotların aksine). Bu, Frankları Roma Kilisesi ile aynı hizaya getirdi ve ona Gallo-Romalı nüfusun ve Papalığın desteğini kazandırdı. Clovis'in vaftizi, sıklıkla Fransa'nın Katolik bir ulus olarak sembolik "doğuşu" olarak görülür; bu da Fransa'yı Arianizme ya da paganizme bağlı kalan diğer barbar krallıklardan ayırır. Bu nedenle Katoliklik, Fransa'dan "Katolik Kilisesi'nin ilk doğanı" ve ayrıca "Katolik Kilisesi'nin en büyük kızı" olarak söz eder.

Clovis, 496'da papalığın ilk vekil gücü haline geldiğinde, 1989'da vekil güç olan Reagan'ın bir öncül örneği idi. Reagan ve Papa II. John Paul döneminde, Güney Kralı'nı devirmek amacıyla gizli bir ittifak kuruldu. 1798'den Pazar Yasası'na kadar Sur'un fahişesi gizlidir ve o, köklerini en kuzeydeki krallık olan Makedonya'ya kadar uzanan aynı fahişedir. O, peygamberlik bakımından gizlenmiş olan Kuzey Kralı'dır, ama yine de yanılmaz olduğunu iddia eder.

Papa ayrıca, "antlaşmayı terk edenleri" temsil eder; bunlar üç vekâlet savaşı boyunca kehaneten gizli kalmış olsalar da, nihayetinde Panium Savaşı'nın tarihinde görünür hâle geleceklerdir. Roma İmparatorluğu'ndan Papalık Roma'sına geçişte Daniel, putperest Roma'nın Kutsal Kitap kehanetindeki dördüncü krallık olarak süresinin sonuna yaklaştığı zamanı belirler.

Çünkü Kittim'in gemileri ona karşı gelecek; bu yüzden kederlenecek, geri dönecek ve kutsal antlaşmaya öfkelenenler; öyle yapacak; hatta geri dönüp kutsal antlaşmayı terk edenlerle işbirliği yapacak. Daniel 11:30.

Ayette geçen "kutsal antlaşmayı terk edenler", Katolik Kilisesi'dir. Kutsal antlaşmayı terk edenler, Vahiy yazarı Yuhanna'nın uzlaşmacı Pergamon kilisesidir; Pavlus'a göre, günah adamı açığa çıkarılmadan önce imandan düşecek olan da odur. Katoliklik, Tanrı'nın Sözü'ne ve yedinci gün Şabatı'na yöneltilen saldırılarla temsil edildiği üzere, antlaşmayı terk edenlerdir; bu ikisi de Konstantin döneminden itibaren kademeli saldırılara maruz bırakılmıştır. On birinci bölümde daha önce "antlaşma"ya da atıfta bulunulur.

Ve bu iki kralın yüreği kötülük yapmaya kararlı olacak; aynı masada yalan söyleyecekler; ama bu başarıya ulaşmayacak; çünkü son yine belirlenen zamanda olacaktır. Sonra büyük zenginliklerle ülkesine dönecek; yüreği kutsal antlaşmaya karşı olacak; büyük işler yapacak ve kendi ülkesine dönecek. Belirlenen zamanda yine dönecek ve güneye doğru gelecek; ama bu, önceki gibi de sonraki gibi de olmayacak. Daniel 11:27-29.

Bu ayetlerde "o" kendi ülkesine döner, sonra da yine kendi ülkesine döner. Bu iki dönüş, ardından Roma kentine muzaffer bir "dönüş"ün geldiği iki zafere işaret eder. İlki, MÖ 31'de Antonius ve Kleopatra'ya karşı yapılan Aktium Savaşıydı; ikincisi ise MS 70'te Kudüs'ün yıkılmasının ardından gerçekleşti. Ayetlerdeki "belirlenmiş zaman" 330 yılıdır; bu, üç yüz altmış yıla tekabül eden ve yirmi dördüncü ayette geçen peygamberlik "zamanı"nın sona erdiğini belirtir.

İki kralın aynı masada yalan söylemesi, "belirlenen zamandan" önce olur; "çünkü son yine belirlenen zamanda olacaktır." Düşünülmesi gereken bir soru şudur: Ayet, "O zaman büyük zenginliklerle kendi ülkesine geri mi dönecek?" dediğinde neyi ifade eder? Bu, belirlenen zamanda o zaman geri dönecek anlamına mı gelir; yoksa iki kral masada yalan söylediklerinde o zaman geri dönecek, dolayısıyla dönüş belirlenen zamandan önce olacak anlamına mı gelir?

Uriah Smith iki dönüşü MÖ 31 ve MS 70 olarak tanımlar; bu, belirlenen zaman olan 330 yılından önceki bir dönemi temsil eder. Smith ayrıca yirmi dokuzuncu ayetteki "dönüş"ün 330 sonrasında olduğunu ve Actium ve Kudüs savaşlarının ardından gerçekleşen dönüşler gibi başarılı olmadığını belirtir. Bunun anlamı şudur: belirlenen zamandan önce yalanların söylendiği bir toplantı yapılır; bunu, yalan söyleyen iki kraldan birinin büyük zenginliklerle geri dönmesi izler; bu kral daha sonra kutsal antlaşmaya karşı çıkar, büyük işler yapar ve belirlenen zaman olan 330 yılında geri döner.

Sonra güneye saldırır; ancak bu, Aktium Savaşı'na ya da Yeruşalim'in yıkımına benzemeyecektir. Ayetlerde, metinde "kutsal antlaşma" ile temsil edilen Tanrı'nın seçtiği antlaşma halkının sonu olarak MS 70 tarihi tasvir edilir. Otuzuncu ayette putperest Roma, kutsal antlaşmayı terk edenlerle işbirliği yapar. MS 70, Tanrı'nın antlaşma halkı olarak kadim, harfi İsrail'in nihai sonuydu; ve otuzuncu ayet, MS 70'ten dört yüzyıl sonrasına ait tarihi işaret etmektedir. Otuzuncu ayette temsil edilen tarihte antlaşmayı terk edenler, Tanrı ile O'nun Hristiyan halkı arasında akdedilen antlaşmayı terk edenlerdir. Papalık Roma'sı, otuzuncu ayette kutsal antlaşmayı terk edenler olarak temsil edilen kilisedir.

Çünkü Kittim'in gemileri ona karşı gelecek; bu yüzden kederlenecek, geri dönecek ve kutsal antlaşmaya öfkelenecek; öyle yapacak; hatta geri dönüp kutsal antlaşmayı terk edenlerle işbirliği yapacak. Daniel 11:30.

Yirmi dokuzuncu ayet bizi 330 yılına götürür; bu, Konstantin'in başkenti Konstantinopolis'e taşınmasıyla belirlenmiş zamanın gerçekleştiği dönemdi. O dönüm noktasında putperest Roma, Aktium ve Kudüs'te olduğu gibi başarılı olmayacak güneyle bir savaşa sürüklenecekti. Sonra, otuzuncu ayette, Genseric bugün Kartaca olarak bilinen Chittim'den başlattığı deniz savaşıyla putperest Roma'ya saldırır. Putperest Roma'ya karşı bu savaş, Vahiy kitabındaki yedi borazanın ikincisi olarak da temsil edilmiştir. Bu borazanların ilk dördü, 476'ya gelindiğinde Batı Roma'nın sonunu getirdi. Bu ilk dört borazandan, Chittim'in gemileri olan ikinci borazan en şiddetliydi; çünkü Genseric denizlerin kontrolünü ele geçirdi ve imparatorluğun zenginliği kurdu.

Kittim'in gemileriyle karşı karşıya kalıp kederlendirilen o, geri döner ve kutsal antlaşmaya karşı öfkeye kapılır. Bu, 538'de papalığın yetkilendirilmesine giden tarihsel süreçte, Tanrı'nın Sözü'ne karşı yürütülen bir savaş aracılığıyla gerçekleşti. Bundan sonra geri döner ve "kutsal antlaşmayı terk edenlerle işbirliği yapar." Putperest Roma ile papalık Roması arasındaki o etkileşim, 533 yılında Justinianus'un fermanıyla vücut buldu. Bir sonraki ayet, yani otuz birinci ayet, putperest Roma'nın nasıl "kederlendirildiğini" anlatarak devam eder. 2. Selanikliler'de Pavlus, putperest Roma'nın 538'de papalığın yönetimi ele almasını "engellediğini" öğretir. Krallığın iktisadını altüst eden denizlerden gelen bir saldırıyla kederlendirildikten sonra, kutsal antlaşmaya karşı öfkelenir; ardından antlaşmayı terk edenlerle işbirliğine gider. Sonraki ayetlerde, 496'da Klovis tarafından

papalığa verilmiş gücü temsil eden “kollar” ayağa kalkar ve tarihte Roma kentini temsil eden kuvvetin mabedini kirletir; ardından putperest Roma, egemenlik alanından putperestlik dinini (sürekli olan) kaldırıp yerine Katolikliği ikame eder ve sonra 538’de papalığı tahta yerleştirirler.

Papalık 538’de iktidar kazandığında, ele aldığımız ayetlerde temsil edilen hem peygamberî hem de tarihî bir tanıklık sundu. 538 yılı, MÖ 31 yılı ve Aktium Savaşıyla tiplenmiştir. Daniel kitabının sekizinci bölümünün dokuzuncu ayetinde, putperest Roma’nın yeryüzünün tahtını ele geçirmek için üç coğrafi engeli fethedeceği bildirilir. İlki doğudaki Suriye idi; ardından Yahuda ve Yerusâlim, ve son olarak Aktium Savaşı’nda Mısır. Papalık Roması’nın da üç boynuzu koparılacaktı; bunlardan üçüncüsü, 538’de Roma kentinden sürülen Gotlardı. Putperest Roma ile Papalık Roması, Aktium Savaşı’nın 538 ile örtüştüğünü belirleyen iki tanık sağlar; ayrıca 538, modern Roma’nın lütuf kapısı kapanıncaya kadar en üstün biçimde hüküm süreceği ABD’deki Pazar yasasını örnekler.

Yirmi yedinci ila otuz birinci ayetlerin genel bir değerlendirmesini tamamladık.

Bir sonraki makalede bu ayetlere odaklanacak ve kesiti 11–15. ayetlerin tarihiyle uyumlu hâle getirme çalışmasına başlayacağız.